

РЕШЕНИЕ

№ 1045

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Калина Пецова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12319** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], ет.4, срещу Решение от 12.10.2021 г. по нахд № 1297/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-1 от 07.01.2021 г., издадено от зам. председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, относно наложено на касатора административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.222, ал.1, пр.2 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл.115, ал.5, изр.1, хипотеза трета, във връзка с ал.4 от ЗППЦК (ред. Д.в. бр.64/2020 г.).

В жалбата се твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на закона и при съществени процесуални нарушения, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Касаторът поддържа, че изискванията за представяне на определена информация към дневния ред на Общото събрание (ОС) не са приложими в случаите на предложение за преизбиране на настоящите членове на Съвета на директорите (СД), а даденото от СРС тълкуване в обратен смисъл намира за недопустимо

„дописване“ на закона. В подкрепа на доводите си изтъква, че членовете на СД са декларирали идентични обстоятелства при избора си през 2014 г. и в тях не са настъпили промени, както и, че интересите на акционерите не са накърнени, а дейността на регулаторния орган не е възпрепятствана. Намира допълнителното налагане на административно наказание, едновременно с наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за гласуване на редовно годишно ОС“, за прекомерна регулаторна намеса. Визира липса на мотиви в обжалваното решение и едностранчиво обсъждане на доказателствата, вкл. необсъждане на всички доводи по приложението на чл.28 ЗАНН. Излага подробни съображения за маловажност на процесното нарушение. Изтъква, че са издадени три НП за едно и също деяние. Счита наложената санкция за явно несправедлива и прекомерно висока. Претендира се отмяна на решението на първоинстанционния съд и постановяване на ново по съществото на правния спор, с което да бъде отменено наказателното постановление, алтернативно – да бъде върнато за ново разглеждане от районния съд.

Ответникът по касация Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрк.Л. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въз основа на чл.220 АПК съдът възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка:

„Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А., [населено място] притежава статут на публично дружество и е вписано като дружество със специална инвестиционна цел под № РГ-05-1207 в регистъра по чл.30, ал.1, т.3 ЗКФН. Чрез единната система за предоставяне на информация на КФН по електронен път е-Р., вх.№ 10-05-2253 от 18.05.2020 г. „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А. предоставило покана за свикване на редовно общо събрание на акционерите (Р.), насрочено за 19.06.2020 г., съответно за 03.07.2020 г., при условията на чл.115, ал.12 от ЗППЦК и писмени материали по чл.224, ал.2 от Търговския закон (ТЗ). На 22.05.2020 г. е извършена проверка на официално оповестената на интернет страницата на „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А. информация в раздел „Документи“, подраздел „Други документи“, при която е установено, че дружеството не е публикувало на интернет страницата си изискуемите от закона материали към поканата за свикване на Р. по т.13 от обявения дневен ред на Р.. Установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл.115, ал.5, изр.1, хипотеза трета, във връзка с ал.4 от ЗППЦК (ред. Д.в. бр.64/2020 г.), за което бил съставен АУАН № Р-06-510/29.07.2020 г. Дружеството се възползвало от правото си на възражения по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН, приети като неоснователни в издаденото НП № Р-10-1/07.01.2020 г., с което на „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А. на основание чл.222, ал.1, пр.2 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.115, ал.5, изр.1, хипотеза трета, във връзка с ал.4 от ЗППЦК (ред. Д.в. бр.64/2020 г.).

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А. е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл.115, ал.5, изр.1, хипотеза трета, във връзка с ал.4 от ЗППЦК (ред. Д.в. бр.64/2020 г.), за което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност с минимална по размер санкция по чл.222, ал.1, пр.2 от ЗППЦК. Изложил е мотиви по приложението на чл.224, ал.2 ТЗ, а именно, че законодателят не прави разлика между избора на нови членове и преизбора на стари такива в СД. Приел е за неоснователно възражението за съставени три броя АУАН за едно и също деяние. С аргументи от Преамбюла на Директива 2004/109/ЕО е приел, че процесното деяние не може да бъде окачествено като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Разпоредбата на чл.115, ал.4 от ЗППЦК вменява императивно задължение за дружеството да обяви поканата по ал. 2 за Р. в Търговския регистър и да я оповести при условията и по реда на чл. 100г, ал. 1 и 3 най-малко 30 дни преди откриването на общото събрание на акционерите. Според вменената за нарушена норма на чл.115, ал.5 от ЗППЦК поканата по ал. 2 заедно с материалите на общото събрание по чл. 224 от Търговския закон се изпраща на комисията и регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството, в срока по ал. 4 и се публикува на интернет страницата на дружеството за времето от обявяването ѝ съгласно ал. 4 до приключването на общото събрание.

Предвид използвания съюз „и“ очевидно е, че се касае за няколко кумулативни задължения на лицето: за изпращане на материали, както до КФН, така и до регулирания пазар, едновременно с което да се публикува обява на интернет страницата му. Процесното нарушение касае последната, трета хипотеза – на непубликуване на информацията на интернет страницата на дружеството. Същевременно, информацията по т.13 от обявения дневен ред на Р. за 19.06.2020 г. не е била предоставена, както на КФН (първа хипотеза), така и на регулирания пазар (втора хипотеза). Ето защо е неоснователно възражението на касатора за нарушение на чл.18 ЗАНН, както правилно е приел решаващият състав.

Противно на твърденията в касационната жалба не е налице превратно тълкуване на относимата норма на чл.224, ал.2 ТЗ, според която когато дневният ред включва избор на членове на съвета на директорите, съответно на надзорния съвет, материалите по ал. 1 включват и данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на лицата, предложени за членове. По аргумент от чл.233, ал.3 ТЗ законодателят не прави разлика между избор и преизбор на членове на СД, а единствено посочва, че те могат да бъдат преизбирани без ограничение. Независимо дали се касае за избор на нови членове или за преизбор на действащи членове на СД, процедурата за това е една и се отнася до техния избор за нов мандат. Ето защо не намира опора в закона тезата на касатора за липса на законово задължение за обявяване на информацията по чл.224, ал.2 ТЗ за действащите членове на СД. Това е така независимо от липсата на промяна в данните, тъй като тази липса не може да се презюмира, т.е. следва да бъде установена чрез обявяване на актуална изискуема информация в срока по чл.115, ал.5, вр. ал.4 ЗППЦК - 30 дни преди откриването на общото събрание на акционерите, обявено в случая за 19.06.2020 г.

По изложените съображения касационната инстанция намира за правилен извода на първостепенния съд за формално осъществяване на състава на вмененото административно нарушение по чл.115, ал.5, изр.1, хипотеза трета, във връзка с ал.4 от ЗППЦК (ред. Д.в. бр.64/2020 г.). Съдържанието на обжалваното решение на СРС не разкрива твърдяната липса на мотиви. Макар и лаконично, в него са обсъдени всички възражения и твърдения на наказаното лице – по приложението на чл.224, ал.2 ТЗ, за липса на три еднакви административно-наказателни производства, както и за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН. По приложението на последната разпоредба е отделено значително място в обжалвания съдебен акт, в резултат на което решаващият съд е достигнал до заключение, че „деянието не може да бъде окачествено като маловажен случай по чл.28 ЗАНН“. Тези мотиви са указание, че районният съд е осъществил дължимия контрол за законосъобразност по приложението на института за маловажност съобразно задължителното тълкуване на Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г., по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК на Върховния касационен съд. Единствено поради употребения в решението израз „недопустимо позоваване“ не може да се направи извод, че съдът изобщо не е обсъдил това възражение, противно на твърденията в касационната жалба.

При преценката за приложимостта на чл.28 от ЗАНН следва да се съобразят и целите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, така както са определени с чл. 1, ал. 2 от закона - осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар. Процесното нарушение е застрашило обществените отношения, защитени с разпоредбата на чл.115, ал.5, вр. ал.4 ЗППЦК от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, поради което правилно решаващият съд е приел, че то разкрива типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. Наложенията имуществена санкция е в минималния предвиден в закона размер, а именно 2000 лева, което напълно съответства на законоустановената цел по чл.12 ЗАНН.

Съдът не споделя доводите на касатора, че налагането на административно наказание, едновременно с наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за гласуване на редовно годишно ОС“, е прекомерна регулаторна намеса. Касае се за две

самостоятелни законоуредени производства, поради което едновременното им поставяне в ход, преследващо различни цели по смисъла на чл.12 ЗАНН и чл.22 ЗАНН, не представлява прекомерна административна намеса.

В заключение, настоящият касационен състав намира, че районният съд, като е потвърдил обжалваното НП, е постановил правилно съдебното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.10.2021г. по нахд № 1297/2021г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 6-ти състав.

ОСЪЖДА „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, [улица], ет.4, да заплати на Комисия за финансов надзор, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лв., съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.